

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی روش تغذیه مصنوعی و پخش سیلاب در حوزه دشت میهم قروه

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی سامانه های سطوح آبگیر باران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رامین عبدالله کوخی - دانشجوی دکتری مدیریت منابع آب، دانشکده تحصیلات تکمیلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک، ایران

گشین عبدالمهی - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران - عمران، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه نامتوازن بخش کشاورزی و برداشت بی رویه از سفره های آب زیرزمینی از یک سو و همچنین تغییرات اقلیمی در چند دهه ی اخیر از سوی دیگر باعث افت شدید سطح آب زیر زمینی در آبخوان دشت میهم قروه گردید. تا جایی که به دلیل خشکسالی های پیاپی و افت سطح ایستابی آبخوان حوزه ی میهم منطقه ای ممنوعه جهت حفر چاه در استان کردستان تبدیل گردید. بارش های شدید و از بین رفتن پوشش گیاهی منطقه بر اثر چرای بی رویه دام ها در مراتع و فرسایش خاک، طغیان رودخانه ی شور و سیلابی شدن حوزه ی آبریز میهم را در پی دارد. تغذیه مصنوعی به روش پخش سیلاب راهکاری است که به وسیله آن می توان هم سطح ایستابی آبخوان را افزایش داد و هم از خسارت و تلفات ناشی از سیلاب جلوگیری کرد. پروژه پخش سیلاب میهم در وسعتی معادل ۴۵۸ هکتار در ۱۵ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان قروه واقع گردیده است. بررسی ها نشان می دهد که پروژه مذکور دارای اهداف سه گانه می باشد: ۱- کنترل سیلاب و جلوگیری از خسارات جانی و مالی پایین دست حوزه ۲ - تغذیه سفره های آب زیر زمینی و افزایش آب قنوات و چاه های منطقه ۳- جلوگیری از حرکت آبهای شور و گازدار به طرف آبهای شیرین منطقه. که هر سه هدف اصلی محقق گردیده است. همچنین افزایش سطح ایستابی آبخوان باعث رونق کشاورزی و اشتغال زایی در منطقه گردیده به طوریکه کسب درآمد سالیانه ۷۰۰ ، ۸۹۵ ریال از برداشت گندم خود گویای این ادعا می باشد.

کلمات کلیدی:

سطح ایستابی، تغذیه مصنوعی آبخوان، پخش سیلاب، دشت میهم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1411195>

